

פרק שבעי בבא קמא

קְרֵת אַמִּי פ"ו מס' ל'
כָּבוֹד הַלְּכָה י'

מֶמֶג עֲזָן ר' יְחִינָב:

קְרֵת בַּמִּי ס' פ"ב ס' ו'

סְמִמְג עֲזָן ר' מַלְחוֹן:

לִימָג טֻשׁ כ"ד ס' מִינָם צָנוֹן:

קְרֵת ס' :

קְרֵת אַמִּי פ"י מס' ל'

כָּבוֹד הַלְּכָה ח' :

סְמִמְג עֲזָן קְרֵת טֻשׁ כ"ב ס' :

תורה או רשות
... שור או כבש או עז יי' ...
ולול ויהה שבעת ימים
תערת אמרנו וימים השמינו
אשנה קראת לטרון
... ויראה כי כב' נ' ...
אך בברור שור או בקר עז
... לא תפזר קש' הם זאת
קרכט זורק על המבוית
... ואיתך חלבלן תקיטר אשא
לצלי ניחוח לי:
במדור ייח' יי'

וְהִיא נָבֵי קְדוּשָׁם דְּבַרְתָּבָן
לְקַרְבָּן נָדִי לְמַמְרוֹן וּכְלָיָה
סְחַטָּה יְכוֹלָה לְפָוִילָה כְּלָנִים מִזְבְּחָה
מַלְכָּמָן כְּפָר נָנוּ מִכְלָמָקָס כָּל
מַמְלָכִי כְּלָנִים כָּל
מַשְׁנִים: מַדְשֶׁפֶל
לְלַמְעָן הַמֶּה סָכָר
הַלְּוִיטָמִיךְ וְאֵלִי נְלִכּוֹת

יבי קדשים נמי נאמר שור או כשב שאין יכול להוציאו כלאים מביניהם ונרביא לא מעט רישא נמי למעט האדרבה שא לרבות סיפה נמי לרבות האי Mai מררת בשלהם למעט הוא דאיצטריך יעוטי דאע"ג דאיימעט כלאים אייצטריך שי נרhma אלא אי אמרת לרבות תרי למוה השתהא כלאים אוירבי לייה נרhma ג אללא הא דאמר רבא זה בנה אב כל שנאמר שהינו אלא להוציא את ימים למא הלכתא אי לקדשים בהדי באשו ישור או כשב פרט לכלאים אי שר תחת תחת יליף מקדשים א"י לבכור העברה ילייף ממעשר אי נמי נרhma לא דכתריב א"ק בכור שור ע"ד שיהא שור ובכורו שור כלאים מביעיא אלא כי דרבא לעניין פטר חמור כדתנן אין לא בעגל ולא בבהיה ולא בשחיטה טריפה ולא בכלאים ולא בכור ולרבוי דמותר בכלאים דתנן ר' א מתיר אם מפני שהוא שהמא הילכתא אמר א"א כי איתמר דרבא לטמא שנולד שההור ועיבورو מן הטמא ודלא כרבוי ג דאי ר' יהושע משה בשבים ושה בפקא לייה ע"ד שיהא אביו כבש ואמו וטהורה מטמאה מי מעירבא אין דקי"ל דαιעבר

עֲבוֹן גְּמַגֵּם לְסִינָן: מִי נְצַחֵיט.

(ה) מולין עם: נעלן עז;
 (ג) [ככלות ס: וכ"נ]
 (ב) גאנץ וווען זונע גאנז

ג. יומם מט: פ' ס' זכירות
יב. ד' זכירות אס,
ט' [זכירות ז.], ו' [ויקלה]
כט', ו' [ויקלה כ.], ט' [ד.]

וְ[], ט) [ויקיריה סס], י) [ויקיריה ככ], ז) [צמימות ג], ח) ד"ה ל' כתולען מתיישב זה ורכבת ניכת נלקחויה מתה מחמת יילוף שאלי נפי סברלה נל' גמל מקדשים. שעטך

בופום בר"ם

(ה) רשות "ד"ה מוסיפה
וכי ולבנותות לה קיינן
וכי דמיון הוה מחייב:
(ט) תום "ד"ה נטמא ווי
אמעללה גרא ווי
אמפרדי כי מהם פטש
ת"ר וכל צדלאס ווי
ל"א בגמלו צנ פלא ווי
בש' ר' שמען צדלאס
ללאו ווינו וכי וקונטרא
הגב אחד רחמה חוכבא:

גליון הש"ם

נִמְאָה לְבּוֹרֶה עֲבָרָה,
יַעֲמֵד מֵהֶם כִּי מֵעַל
חוֹקְפָתָם לְסִים גָּמָר לְתָהָ

צ"מ עד שאל סלוך נזכר
להמן ונם דמאן נלען
(ברוחה ר' און). אין פרידין.
פער ממעו (וילט, טט).
לא ברגל ולא ברגל
לע' אל ברכות ר' דב' (דב' דב' דב'
מגין ווילט, טט). ולא
בשחוותה. בס' שומא
(וילט) ווא' (וילט). ולא ברופטה.
נעם למלכונס גלבָּס
מלילכונס מלענעל בעבורות
(יב), ולא בבלאיין. קמ'
סוכן עלי למלל (וילט ע"ז).
דעמי נגיד זגד זוג זוג
(וילט, טט). ולא בורי.
המשק נקאמ (ברוחה ר' און).
ספק נקאמ (ברוחה ר' און).
מנני שורא שור. דען.
יתול ופין ט קירויין דק (וילט).
משה שטבב. בא' גאנַּט
משה שטבב. בא' גאנַּט

• 11 •